Petiano. V. Exch.

1658.

267.

Lachr ego, doliamne, giri lachrimabile bellum
In dubio A. dolus quod Fujcius Exitis amanti. Vt
S.D. nisi bella forsan nunq; tibi cognitus ipsius
Odior Paetj nobis, Fujci Petiane, (vir exclu,
quod in nis non respicio, quibus quid bellis insp
debeam, quae te mihi amicum tradidit, explo
dolus
Italiam. Bibes vbi, sit Marti ille, quid
pertinaci ille cruento, quam dira machinat
et argumenta suggesturus ille quibus
quandoquidem appe Batavi, Lugnus
praetiosa emulus amicitiae nostr
mi Petraejus jam
Justo igitur me nuncianti, ut ais, quod Pet
Varronem pligas Eic Lalis, ut quod bona
fide capiat, ita publicè faciat pertinere
quod pertinet, ita
plurimi pertinet; ut ex tuae diplomatis
obsignati. Hanc Indicij copiam ut
neq; nisi a civitatis advocatis
quam paucissimis facias sibi a te concludo
Si qui enim Eos exemplo munire se limi
multi nobis, sibi nil profuturi dicta
non. A. mihi ordo, quod a te profecto, omnib
munis ad obstandum congeries ita cautu
utrique instructa cum Horatij sapiam
quae pro Petiano pelit, habituros
plus dapis, et qui aequentur. Pon
Eis omissis de Indie pulcrum quae in
palustria Hospitis Varronianam illa publica sacula Alma
a tuae scriptor? facito me, obsecro, omni
ad
ecclesiae atq; epistolam illa quae ita carbu
dedi responsa opti quam novum rotae, si me
amas. de Inscriptio epigrammate, nihil. A qu
excuses. nullâ potius fortunâ dignus scini. satis

© Koninklijke Bibliotheek
KA 44, nr. 267
https://resources.huygens.knaw.nl/briefwisselingconstantijnhuygens/brief/nr/2014